

Криниця

Володимир Підпалий

З Великої Багачки дід Лука
ходив по селах криниці копати
і залишав у кожному селі
то спомин по собі,
то теплий дотеп,
то цямрину вербову...
Під Лубнами
нажив синів і дочок...
І осів,
і ремесло покинув...
Лиш на свято
по п'ятій чарці говорив дружині:
- Оце тобі, Маріє, так скажу,
що треба й дітям викопать криницю,
щоб знали чисту воду дзвонкову.
Та от халепа – де її копати?
І там і сям я прикидав...
Нема
в нас джерела...
Хіба що там, де група...
Таки візьмуся, мабуть, навесні... –
А під різдво в селі не стало діда...
Повиростали дочки і сини,
справляли весілля, дітей хрестили,
старіли
й згадували діда,
що він, мовляв,
до смерті їм не викопав криниці...